

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
DEPARTAMENT UZBROJENIA

Uzbr. 21/50

INSTRUKCJA PIECHOTY

5,6 mm

KARABINEK SPORTOWY

(kbks) wz. 48

OPIS i UTRZYMYWANIE

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

1 9 5 0

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
DEPARTAMENT UZBROJENIA

Uzbr. 21/50

INSTRUKCJA PIECHOTY
5,6 mm
KARABINEK SPORTOWY
(kbks) wz. 48
OPIS i UTRZYMYWANIE

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

1 9 5 0

Ministerstwo Obrony Narodowej
Departament Uzbrojenia
Nr 716

Warszawa, dnia 12 czerwca 1950 r.

ZARZĄDZENIE WPROWADZAJĄCE

Zatwierdzam i wprowadzam do użytku w wojsku
„Instrukcję piechoty 5,6 mm karabinek sportowy (kbks)
wz. 48 – Opis i utrzymywanie”.

Szef Departamentu Uzbrojenia
Sidorowicz
pułkownik

Szef Artylerii
Michałkin
generałmajor

TREŚĆ

ROZDZIAŁ I

	Str.
Przeznaczenie, budowa i opis części karabinka sportowego (kbks)	
Wiadomości ogólne	5
Charakterystyka karabinka i amunicji	5
Części składowe i przybory karabinka	6
Opis części składowych karabinka	12

ROZDZIAŁ II

Działanie części, obchodzenie się i utrzymywanie karabinka	
Rozkładanie i składanie karabinka	17
Współdziałanie części karabinka	19
Zasady utrzymywania i obchodzenia się z karabinkiem	20

ROZDZIAŁ I
PRZEZNACZENIE, BUDOWA I OPIS CZĘŚCI
KARABINKA SPORTOWEGO (KBKS)

Wiadomości ogólne

1. Niniejsza instrukcja obejmuje ogólną charakterystykę karabinka sportowego (kbks) wz. 48 pod względem technicznym i podaje wytyczne o utrzymywaniu i obchodzeniu się z nim.

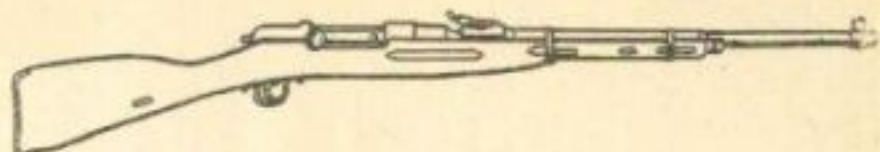
Karabinek sportowy jest bronią pomocniczą w wyszkoleniu strzeleckim żołnierza. Kształtem i ciężarem zbliżony jest do normalnego 7,62 mm. kbk. wz. 44. Odmienny natomiast posiada zamek i iglicę.

2. Przeznaczeniem kbks jest skrócić i urozmaicić żołnierzowi żmudny okres szkolenia wstępnego (nauka celowania, ściągania spustu, kontrola spustu itp.) przy pomocy środków pomocniczych.

Jednocześnie bliskość i dostępność strzelnicy przykoszarowej oraz stosunkowo mały koszt amunicji, o wiele wcześniej pozwoli na przystąpienie do ćwiczeń w rzeczywistym strzelaniu, które żołnierza zawsze interesują i pociągają.

Charakterystyka karabinka i amunicji

3. Karabinek sportowy wz. 48 (kbks wz. 48) jest bronią palną, ćwiczebną, jednostrzałową, o kalibrze 5,6 mm., dostosowaną do naboju długich.

Rys. 1. Ogólny widok kbks wz. 48.

Ciężar karabinka 3,8 kg, długość — 1130 mm. Donośność 1300 m.

Siła przebijania na odległości 50 m. — bal sosnowy 60 mm.

Szybkość początkowa około 350 m/sek.

4. Z karabinka sportowego można oddawać tylko pojedyncze strzały, po każdorazowym nabiciu.

- 1) Amunicja: a) długość naboju — 25 mm
 b) ciężar naboju — 3,5 g
 c) ciężar pocisku — 2,5 g

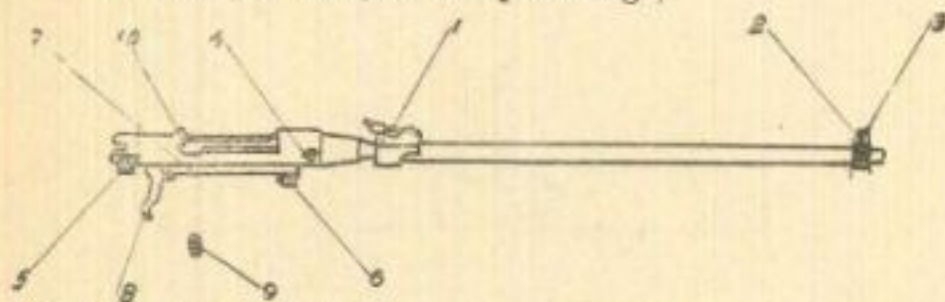
Rys. 2. 5,6 mm nabój sportowy długi.

Części składowe i przybory karabinka

5. Karabinek sportowy (kbks) składa się z następujących części.

1) Lufa z komorą zamkową, urządzeniem spustowym i przyrządami celowniczymi:

- a) lufa,
- b) komora zamkowa,
- c) kolek lufy,
- d) tulejka oporowa komory zamkowej,
- e) podstawa celownika,
- f) kolek podstawy celownika,
- g) sprężyna celownika,
- h) ramię celownika,
- i) oś ramienia celownika,
- j) suwak,
- k) zaciski suwaka,
- l) sprężyny zacisków suwaka,
- l) podstawa muszki,
- m) kolek podstawy muszki,
- n) osłona muszki,
- o) muszka,
- p) wkręt urządzenia spustowego,
- r) podkładka wkręta urządzenia spustowego,
- s) zaczep kurkowy,
- t) spust,
- u) oś spustu,
- w) sprężyna urządzenia spustowego,

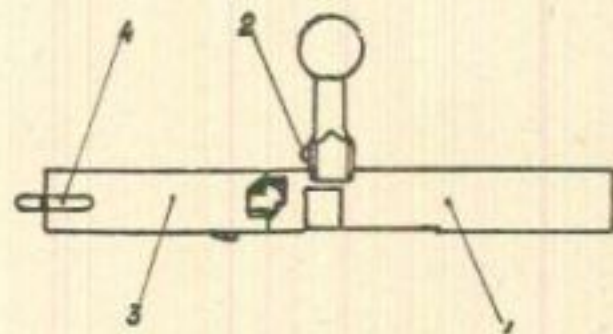

Rys. 3. Lufa z komorą zamkową, urządzeniem spustowym i przyrządem celowniczym.

- 1 — celownik; 2 — muszka; 3 — osłona muszki; 4 — kolek lufy; 5 — tulejka oporowa komory zamkowej; 6 — wkręt urządzenia spustowego; 7 — zaczep kurkowy; 8 — spust; 9 — sprężyna urządzenia spustowego; 10 — gniazdo do zatrasku.

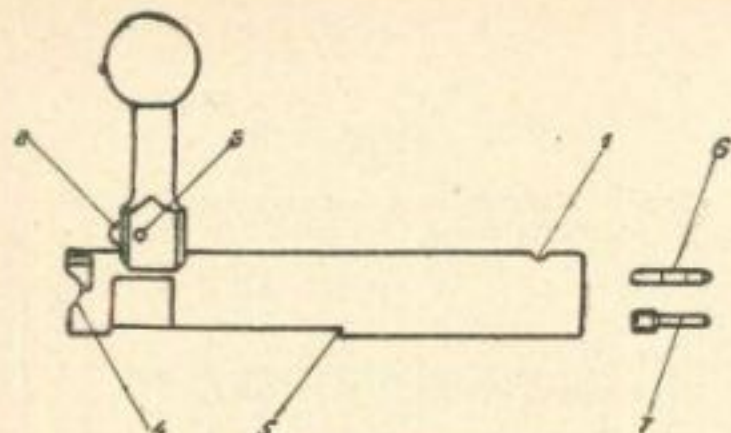
2) Z a m e k:

- a) trzon zamkowy,
- b) zatrzask,
- c) sprężyna zatrzasku,
- d) kołek zatrzasku,
- e) iglica,
- f) kołek iglicy,
- g) kurek,
- h) bezpiecznik,
- i) kołek bezpiecznika,
- j) bijnik,
- k) sprężyna bijnika,
- l) wkrętka oporowa sprężyny bijnika,
- l) wyciąg,

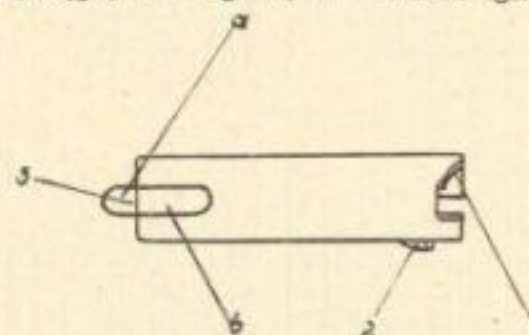
Rys. 4. Zamek.

- 1 — trzon zamkowy; 2 — zatrzask. 3 — kurek; 4 — bezpiecznik.

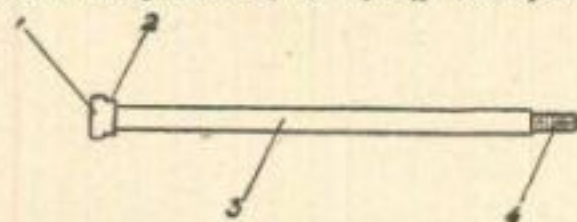
Rys. 5. Trzon zamkowy.

- 1 — otwór do kołka iglicy; 2 — zatrzask; 3 — kołek zatrzasku; 4 — ześlizgi do napinania kurka; 5 — ząb zaczepowy do wyciągu; 6 — iglica; 7 — kołek iglicy.

Rys. 6. Kurek.

- 1 — ześlizg kurka; 2 — ząb kurka; 3 — bezpiecznik: a) skrzydełko bezpiecznika, b) występ zabezpieczający.

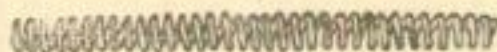

Rys. 7. Bijnik.

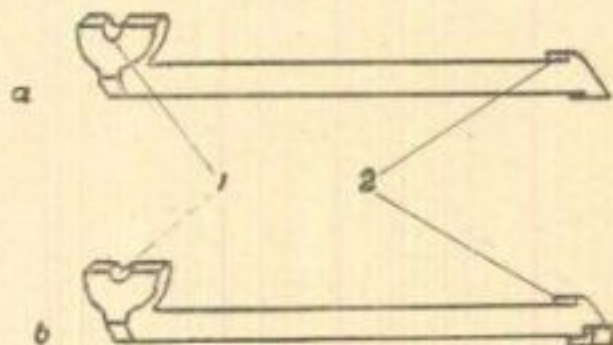
- 1 — główka bijnika; 2 — płaski do klucza. 3 — żerdź bijnika; 4 — gwint do połączenia z kurkiem.

Rys. 8. Wkrętka oporowa sprężyny bijnika.
1 — gwint do połączenia z trzonem zamkowym; 2 — rowki do klucza.

Rys. 9. Sprężyna bijnika.

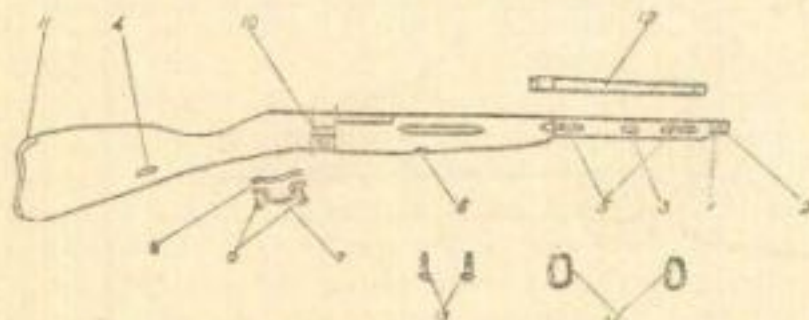

Rys. 10. Wyciąg.

1' — wycinek komory naboju; 2 — ząb wyciągu.

- 3) Łoże z nakładką i okuciami:
- łóże,
 - trzewik,
 - wkręty trzewika,
 - skuwka łóża,
 - wkręt skuwki łóża,
 - okuwka przedniego otworu (oczka) do pasa,
 - sprężyna bączka przedniego,
 - sprężyna bączka tylnego,

- nakładka ze skuwkami,
- bączek przedni,
- bączek tylny,
- wkręt główny przedni,
- wkręt główny tylny,
- podkładki wkrętów głównych,
- kabłak,
- przykrywka,
- wkręty kabłaka.

Rys. 11. Łoże z nakładką i okuciami.

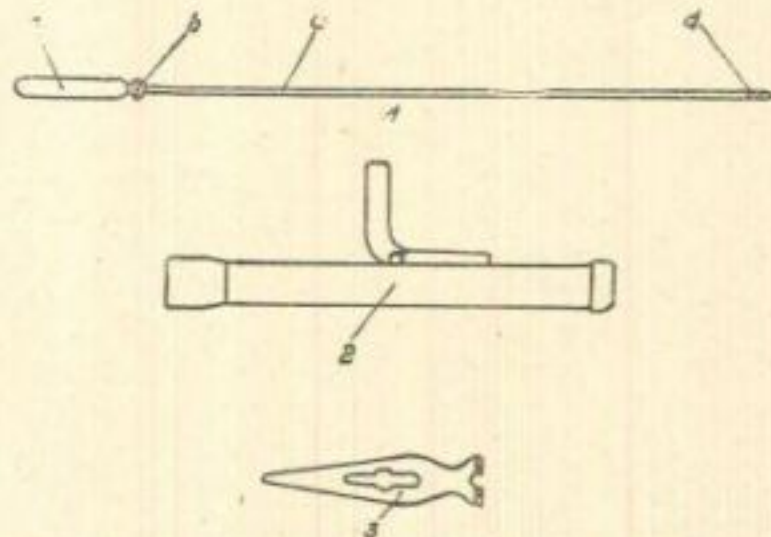
1 — skuwka łóża; 2 — wkręt skuwki; 3 — otwór przedni z okuwką do pasa; 4 — otwór tylny do pasa; 5 — sprężyny bączków; 6 — otwór do wkręta głównego przedniego; 7 — kabłak; 8 — przykrywka (urządzenia spustowego); 9 — wkręty kabłaka; 10 — gniazdo do sprężyny urządzenia spustowego; 11 — trzewik; 12 — nakładka ze skuwkami; 13 — wkręty główne; 14 — bączki.

4) Przybory do czyszczenia i rozkładania:

- a) klucz do rozkładania zamka.
- b) Wycior:
- pręt wyciora,
 - obsada pręta wyciora,
 - tuleja,
 - zderzak,

- pierścień ślizgowy,
- tulejka oporowa,
- wkręt oporowy,
- nakrętka wkręta oporowego,
- kolek,
- chwyt wyciora,

c) Prowadnica wyciora.

Rys. 12. Przybory do czyszczenia i rozkładania.
1 — wycior; a) pręt wyciora, b) zderżak, c) chwyt wyciora, d) otwór do pakuł; 2 — prowadnica wyciora; 3 — klucz do rozkładania zamka.

Opis części składowych karabinka

6. Lufa służy do nadania pociskowi kierunku lotu i ruchu obrotowego. Wewnątrz lufa posiada wlot, komorę nabożową, stożek przejściowy, przewód gwintowany i wylot. Gwint jest prawoskrętny i składa się z 6 pól i 6 bruzd. Na lufie osadzona jest podstawa muszki i pod-

stawa celownika. Na komorze nabożowej wybity jest znak fabryczny, rok wyrobu, a z lewej strony numer kbks.

Tylna część lufy (płask) posiada u dołu wycięcie dla pomieszczenia wyciągu.

Lufa jest na stałe połączona z komorą zamkową i zamocowana kolkiem.

7. Komora zamkowa służy do pomieszczenia zamka i wyciągu. Do niej przykręcone jest również urządzenie spustowe.

W dolnej części komora zamkowa posiada podłużne wycięcie dla wyciągu i zaczepu kurkowego, zaś w tylnej górnej części — wycięcie dla przepuszczenia rączki zamka. Przednia płaszczyzna prawej ścianki komory jest oporą dla rączki zamkowej, tworząc tym sposobem za-ryglowanie lufy. W dolnej części tej płaszczyzny jest półokrągłe gniazdko do zatrzasku zamka. W tylnej części lewej ścianki komory zamkowej, znajduje się wycięcie do skrzydełka bezpiecznika, zaś w prawej ściance — gniazdko do występu zabezpieczającego przy iglicy zwolnionej. Na tylnym płasku komory, u dołu, znajduje się półokrągłe wycięcie do bezpiecznika przy karabinku zabezpieczonym.

W tylnej, dolnej części komory zamkowej, osadzona jest tulejka oporowa komory. Tulejka posiada gwint do tylnego wkrętu głównego.

8. Urządzenie spustowe składa się z zaczepu kurkowego, spustu, osi spustu i sprężyny.

Zaczep kurkowy jest przykręcony do komory zamkowej. W tylnej części posiada on ząb zaczepowy. Spust, połączony osią z zaczepem kurkowym, oparty jest górną płaszczyzną o komorę zamkową. Dolna część spustu tworzy język spustowy. Sprężyna, osadzona w swoim gnieździe w łożu, utrzymuje zaczep kurkowy w górnym położeniu.

9. Wyciąg — służy do wyciągania z komory nabojoyej wystrzelonych łusek. Przednia część wyciągu wchodzi do wycięcia w tylnym płasku lufy, uzupełniając komorę nabojoyą. Tylna część — posiada ząb za który zaczepia się zamek przy ruchu do tyłu.*).

10. Przyrząd celowniczy (celownik i muszka) — służy do skierowania karabinka do celu i nadania mu odpowiedniego kąta podniesienia przy strzelaniu na różne odległości.

1) Celownik składa się z:

a) Podstawy celownika — osadzonej na stałe na lufie i zakółkowanej. Na górnych płaszczyznach podstawy przesuwają się suwaki. Boczne ścianki podstawy w przedniej części tworzą ucha z otworami, w których osadzona jest oś ramienia celownika;

b) Sprężyny celownika — która mieści się w podstawie celownika;

c) Ramienia celownika — które obraca się na osi i posiada na górnej płaszczyźnie podziałkę odległości od 25—100 m z dzieleniem co 5 m. Tylna część ramienia, posiada szczyrbinę. Boczne wyżłobienia na ramieniu służą do ustalenia celownika w żądanym położeniu za pomocą zacisków suwaka;

d) Suwaka — który służy do nastawienia celownika na żądaną odległość. Wewnątrz suwaka mieszczą się dwa zaciski i dwie sprężyny zacisków. Służą one do ustalania suwaka na ramieniu celownika;

*) Wyciągi nowego wyrobu posiadają w tylnej części występy boczne, które wodząc się w podłużnych wycięciach komory zamkowej — nie pozwalają im wypadnąć na zewnątrz.

e) Zacisków suwaka (dwa) — które posiadają boczne płaszczyzny radełkowane dla dogodniejszego uchwycenia ich palcami. Zaciski zakończone są zębami zapadkowymi, które wchodzi w odpowiednie wyżłobienia na ramieniu celownika.

2) Muszka — osadzona jest w osłonie muszki i razem z nią wsunięta w trapezowe wycięcie w podstawie muszki; przednia płaszczyzna podstawy muszki posiada pionową ryskę ustawczą, według której cechuje się również osłonę po ostrzeleniu kbks.

11. Zamek — służy do zamknięcia i zaryglowania lufy, oddania strzału oraz wyciągnięcia i wyrzucenia łuski po strzale.

W trzonie zamkowym znajduje się iglica, zabezpieczona przed wypadnięciem kołkiem. W przednim płasku trzona zamkowego, znajduje się wgłębienie do pomieszczenia dna łuski naboju oraz poprzeczne — półokrągłe wyżłobienia dla ujścia gazów w wypadku przebiecia łuski. Część cylindryczna trzona jest częściowo ścięta płasko. Ścięcie to w tylnej części przechodzi w kształt półokrągły i służy do pomieszczenia zęba wyciągu, a przednia część ścięcia, tworzy zaczep do wyciągu. Tylny płask trzona zamkowego posiada dwa skośne ześlizgi, które służą do napinania kurka. Na tylnym płasku opiera się kurek przy niedomkniętym zamku, co zabezpiecza przed zawczesnym odpaleniem. Wewnątrz trzon zamkowy jest wydrążony w celu pomieszczenia bijnika i sprężyny, a w tylnej części posiada gwint do wkrętki oporowej sprężyny bijnika. Rączka trzona zamkowego, swoją czworokątną podstawą, opiera się o prawą ścianę komory zamkowej, tworząc zaryglowanie lufy. W podstawie rączki osadzony jest zatrzask ze sprężyną, która służy do zabezpieczenia zamka przed samoczynnym otwarciem. Zatrzask zabezpieczony jest przed wypadnięciem — kołkiem.

12. Kurek — służy do napięcia bijnika. W przedniej części kurek posiada dwa ześlizgi i dwa płaski odpowiadające ześlizgom i płaskom na trzonie zamkowym. Podobnie jak przy trzonie zamkowym, służą one do odciągania kurka i zabezpieczenia go przed zawczesnym odpaleniem. Na obwodzie kurka znajduje się ząb zaczepowy, a w tylnej części (w wycięciu) zamocowany jest na stałe bezpiecznik ze skrzydełkiem i występem zabezpieczającym. Do kurka wkręcony jest bijnik ze sprężyną, która w przedniej części opiera się o główkę bijnika, zaś w tylnej o wkrętkę oporową. Na wkrętce znajdują się rowki do klucza.

Główka bijnika posiada dwa płaskie ścięcia do klucza.

13. Łoże — służy do połączenia części karabinka i ułatwia posługiwanie się nim. Łoże składa się z łożyska, w którym osadzona jest lufa z komorą zamkową, szyjki i kolby. Do kolby przykręcony jest dwoma wkrętami trzewik. W łożu znajdują się dwa podłużne otwory (oczka) do pasa. Przednie oczko wzmocnione jest okuwką — a przedni koniec łoża — skuwką, zamocowaną wkrętem.

1) Nakładka łoża ze skuwkami — ochrania lufę od góry.

2) Lufa z komorą zamkową przykręcona jest do łoża dwoma wkrętami głównymi (przednim i tylnym), a po nałożeniu nakładki, całość złączona jest dwoma bączkami (przednim i tylnym). Bączki utrzymywane są przez sprężyny bączków.

3) U spodu łoża przykręcone są dwoma wkrętami przykrywka oraz kabłąk, który służy do ochrony spustu.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIE CZĘŚCI. OBCHODZENIE SIĘ I UTRZYMYWANIE KARABINKA

Rozkładanie i składanie karabinka

14. Karabinek rozkłada się do czyszczenia i przeglądu. Częste rozkładanie nie jest wskazane, gdyż przyspiesza zużycie części.

Rozkładanie może być częściowe i całkowite, przy czym całkowitego rozkładania wolno dokonywać tylko rusznikarzowi względnie żołnierzom odpowiednio wyszkolonym i pod nadzorem oficera.

15. Celem częściowego rozłożenia karabinka należy:

1) położyć karabinek na stole zamkiem do góry;
2) chwycić prawą ręką za rączkę zamkową i obrócić ją w lewo;

3) nacisnąć spust palcem wskazującym lewej ręki, a prawą ręką wyciągnąć zamek;

4) wyjąć wyciąg, w tym celu należy: przytrzymać kciukiem lewej ręki z góry, przednią część wyciągu, a palcem wskazującym prawej zaczepić za ząb wyciągu, odciągnąć go nieco do tyłu i wyjąć do góry*);

*) Przy wyciągach nowszej produkcji (posiadających występy boczne) — przed wyjęciem należy uprzednio odciągnąć język spustowy, aby obniżyć zaczep kurkowy.

16. Do rozłożenia zamka niezbędny jest odpowiedni klucz, przy czym należy:

1) ustawić skrzydelko bezpiecznika przeciwległe do rączki zamkowej;

2) chwycić lewą ręką za trzon zamkowy, oprzeć skrzydelko bezpiecznika o krawędź stołu i odciągnąć w dół trzon zamkowy na tyle, aby zęby klucza trzymanego w prawej ręce, można było włożyć w rowki wkrętki oporowej sprężyny bijnika;

3) jedną ręką trzymać klucz prostopadle do osi zamka nieruchomo, drugą zaś obracać trzon zamkowy wykręcając wkrętkę oporową, a po jej wykręceniu odłożyć trzon zamkowy;

4) palcem wskazującym i kciukiem lewej ręki chwycić za gwint wkrętki oporowej, oprzeć główkę bijnika o krawędź stołu, odciągnąć nakrętkę nieco w dół, odjąć klucz, powoli zwolnić nakrętkę;

5) wykręcić bijnik.

Bijnik wolno wykręcać jedynie w wypadkach koniecznych, jak: złamana sprężyna, zgięta żerdź bijnika, rdza, zanieczyszczenie itd.

17. W celu złożenia karabinka należy:

1) wkręcić bijnik, ze sprężyną i nakrętką oporową;

2) odciągnąć palcami nakrętkę i założyć klucz;

3) kurek wraz z bijnikiem wkręcić do trzonu zamkowego.

Wkręcanie wykonuje się następująco: wprowadza się bijnik do trzona i trzymając klucz nieruchomo i prostopadle do osi zamka, wkręca się trzon aż do oporu;

4) oprzeć skrzydelko bezpiecznika o krawędź stołu, odciągając nieco trzon zamkowy w dół i wyjąć klucz;

5) włożyć wyciąg do komory zamkowej. W tym celu należy położyć karabinek poziomo (celownikiem do góry). Trzymając w prawej ręce wyciąg za ząb zaczepowy, oprzeć go lekko przednią częścią o płask lufy i wpuścić do wyłobienia w komorze zamkowej*);

6) włożyć zamek. W tym celu należy odciągnąć język spustowy i trzymając zamek rączką do góry a skrzydelkiem bezpiecznika w lewo, wprowadzać go do komory zamkowej. Rączkę zamkową przekreślić w prawo i zwolnić spust.

18. Celem całkowitego rozłożenia karabinka, po wykonaniu czynności podanych w punkcie 15, należy:

1) wykręcić wkręty kabłąka, odjąć kabłąk i przykrywkę;

2) zdjąć bączki (przedni i tylny) naciskając na sprężyny bączków;

3) zdjąć nakładkę;

4) położyć karabin na specjalnej podstawie celownikiem w dół i wykręcić wkręty przedni i tylny;

5) obrócić karabinek celownikiem do góry i wyjąć lufę z łoża;

6) wyjąć sprężynę urządzenia spustowego**).

Składanie kbks — dokonuje się w odwrotnej kolejności.

Współdziałanie części karabinka

19. W celu nabicia karabinka należy:

1) rączkę zamkową obrócić w lewo do góry. W czasie obracania rączki — zatrask na rączce zamkowej zostaje wciśnięty w swoje gniazdo, co umożliwia otwar-

*) Przy wyciągach nowszej produkcji, przed włożeniem wyciągu należy uprzednio odciągnąć język spustowy, aby obniżyć zaczep kurkowy.

***) Przy wyjmowaniu lufy z łoża należy uważać, aby nie zgubić sprężyny urządzenia spustowego, która znajduje się w łożu.

cie zamka. Ześlizgi na trzonie zamkowym, działając na ześlizgi kurka, odpychają go do tyłu; sprężyna bijnika zostaje już częściowo napięta;

2) odciągnąć zamek do tyłu. Zamek należy odciągnąć tylko tyle aby wyciąg nie wychodził z komory naboowej;

3) włożyć nabój do komory naboowej;

4) zamknąć zamek. W czasie zamykania zamka ząb kurka zostaje zaczepiony na zaczepie kurkowym i kurek pozostaje w tylnym położeniu razem z bijnikiem, a sprężyna bijnika zostaje napięta i nabój wprowadzony do komory naboowej. Zatrząsk zamka wszedł w swoje gniazdo w prawej ścianie komory zamkowej i zabezpiecza zamek przed samoczynnym otwarciem.

20. W celu oddania strzału należy pociągnąć za język spustowy, wtedy spust, połączony osłą z zaczepem kurkowym, obniża go, zwalniając kurek, który pod wpływem siły sprężyny posuwa się raptownie do przodu, uderza w iglicę i powoduje odpalenie.

21. Aby wyciągnąć i wyrzucić wystrzeloną łuskę należy: otworzyć zamek i odciągnąć go energicznie do tyłu, wtedy ząb, znajdujący się na trzonie zamkowym, zaczepia za ząb wyciągu i w czasie ruchu do tyłu wyciąga łuskę z komory naboowej i wyrzuca ją na zewnątrz.

22. Aby zabezpieczyć kbks należy uchwycić palcem wskazującym i kciukiem prawej ręki skrzydełko bezpiecznika i obrócić je w prawo do góry, wtedy występ zabezpieczający wejdzie w półokrągłe gniazdo w ogonie komory zamkowej i nie pozwoli na zwolnienie kurka.

Zasady utrzymywania i obchodzenia się z karabinkiem

23. Karabinek należy stale utrzymywać w czystości i obchodzić się z nim ostrożnie.

Aby zapobiec wypadkom rozděcia lufy, nie wolno jej nigdy zatykać szmatą, pakułami, papierem itp.

Przed strzelaniem lufę należy zawsze dokładnie przejrzeć.

24. Przy wyjmowaniu zamka, karabinek musi znajdować się w położeniu poziomym (zamkiem do góry) w tym celu, aby uniknąć wypadnięcia wyciągu (starszej produkcji, tj. nie posiadającego występów bocznych).

Wyciąg jest numerowany numerem kbks, i nie wolno go w żadnym wypadku zamienić. Dopasowania nowego wyciągu może dokonać tylko fabryka.

Przed wyjęciem zamka należy uprzednio odciągnąć język spustowy, aby wyciąg opadł swobodnie do dołu i ząb jego nie zaczepił o ząb na trzonie zamkowym.

25. Iglica musi się przesuwać swobodnie i bez zacięć, oraz całkowicie chować się w otworze iglicznym.

Przy nienabitym kbks nie wolno raptownie zwalniać kurka, gdyż spowoduje to zbitcie wlotu lufy.

Suwak celownika musi znajdować się zawsze w położeniu tylnym.

26. Spust nie może mieć żadnego luzu lub tarcia i powinien płynnie ściągać zaczep kurkowy. Siła spustu wynosi 2—3,2 kg. W czasie całkowitego rozkładania karabinka należy uważać, aby nie zgubić sprężyny urządzenia spustowego, która jest swobodnie osadzona w łożu.

27. Zasady i sposób czyszczenia kbks.

1) Karabinek powinien być czyszczony bezpośrednio po każdorazowym jego użyciu, a przede wszystkim po każdym strzelaniu *).

*) Ponadto, przy większych strzelaniach, należy przyczyszczać karabinek po oddaniu 30—40 strzałów.

2) Do czyszczenia używać tylko przepisowych przyborów i środków.

3) Czyszczenie musi być dokładne, ale nie może być nadmierne.

Nadmierne czyszczenie przewodu lufy powoduje rozkalibrowanie jej, wskutek ścierania pól przez nadmierne tarcie kwaczem, nadmierne zaś czyszczenie powierzchni części czernionych powoduje starcie czerni.

4) Przybory i środki do czyszczenia kbks:

- a) wycior,
- b) prowadnica wyciora (wkładka ochronna),
- c) pakuły i szmaty,
- d) płyn do czyszczenia,
- e) smar karabinowy,
- f) pokost lniany,
- g) pałeczki drewniane.

Pręt wyciora musi być prosty; nie pokaleczony, otwór wyciora do pakul nie może być zdeformowany; chwyt wyciora musi swobodnie obracać się w łożyskach.

Zderzak wyciora powinien być tak dopasowany (przez rusznikarza), aby po włożeniu wyciora przez prowadnicę do lufy, podłużny otwór do pakul wystawał z wylotu lufy do połowy swojej długości.

Prowadnica wyciora nie może mieć skaleczeń i zgnieceń, a przewód jej musi być czysty.

Czyszczenie karabinka bez prowadnicy jest bezwzględnie zabronione.

Pakuły do czyszczenia muszą być miękkie, czyste, suche i wolne od paździerzy. Używa się ich do czyszczenia i smarowania przewodu lufy i komory naboowej.

Szmaty muszą być suche i czyste, a używane są do czyszczenia i smarowania wszystkich części z wyjątkiem przewodu lufy i komory naboowej.

Płyn do czyszczenia (płyn alkaliczny) należy przechowywać w naczyniu zamkniętym, z odpowiednim napisem.

Płyn używa się do czyszczenia przewodu lufy oraz czółka trzona zamkowego po strzelaniu.

Smar karabinowy, podobnie jak i płyn do czyszczenia, przechowywać należy również w naczyniach zamkniętych, z napisem.

Smaru używa się do konserwacji przewodu lufy i do pozostałych, wszystkich części metalowych karabinka.

Pokost używany jest do konserwacji części drewnianych kbks i musi być w dobrym gatunku.

Pałeczki drewniane służą do czyszczenia miejsc trudniej dostępnych w karabinku;

5) przewód lufy karabinka należy przed strzelaniem przetrzeć na sucho za pomocą kwacza z pakul;

6) kwacz do czyszczenia musi wchodzić do lufy z pewnym wysiłkiem, ale nie za ciasno, natomiast do smarowania — nieco swobodniej, jednak nie za luźno. Kwacz musi być takiej długości, aby po włożeniu jego do otworu wyciora, połówką jego były równomiernie rozłożone na spłaszczeniach prętu wyciora;

7) łożę i nakładkę należy pokostować co dwa tygodnie;

8) Szczegółowe wskazówki czyszczenia broni, dotyczące również i kbks. podaje „Instrukcja utrzymania i konserwacji broni piechoty w jednostkach“ (Piech. — 35/47).

Drukarnia Wyd. MON „Prasa Wojskowa“

